

dēbūcinare. *u. tr.* **FORMA** dibucinare *cod.* **ETYM** de, bucinare. [**FREQ** minima 1 indicium **0,07** /d.c.m.] ¶ *clamore magno tubisque nuntiare - anunciar a bombo y platillo, publicar al son de las trompetas* [**HYPER** nuntiare] **207** TERT Virg uel 13. Si ut ipsi deo, tam idoneus est ad conspicienda, quaeque in occulto fiunt, quam iustus ad remuneranda, quae soli sibi fiunt; denique praecipit, nihil debucinemus eorum, quae apud illum mercedem merebuntur, nec ea ab hominibus compensemus.